

Ordfører her i Skattelovsforhandlingen. Det Spørgsmaal, jeg vil rette til Indenrigsministeren, er dette: Finansministeren udtalte Sp. 6285 følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil tillade mig at læse op: „Jeg kan ikke ret indse, at man, samtidig med at man gaar til en overordentlig Forøgelse af Tjenestemændenes Løn, samtidig med at man er gaaet til en overordentlig Forøgelse af Arbejdlønningerne her i Landet, vedvarende skal opretholde Dyrtidstilkuddene fra Statens Side.“ Jeg vil gerne spørge Indenrigsministeren, om han sanktionerer denne Udtalelse af Finansministeren om den Lovgivning, som skal udføres i det store Indenrigsministerium, som Indenrigsministeren var noget inde paa i Gaar, og som han i en tidligere Tale har givet en pragtfuld Skitse af overfor dansk Offentlighed. Jeg kan tilføje, at det er lykkedes Finansministeren i denne Sætning at samle nogenlunde det, der er sagt fra Oppositionens Side om dette Spørgsmaal, og da det kan have sin Interesse for Ministeriet at naa til en Overensstemmelse mellem den Politik, Ministeriet fører, og den Opposition, som Ministeriet skal forhandle med, navnlig Landstingsflertallet, saa vil det være af stor Værdi at faa at vide, om Indenrigsministeren sanktionerer denne Sætning, jeg havde nær sagt dette Fyndord, dette politiske Kærnepunkt i Finansministerens Udtalelse forleden Dag, som jo har fyldt alle os andre med stor Glæde og Tilfredshed.

Der var, hørt med en Referents Øren, nogen Dissens mellem det, den højtærede Finansminister sagde forleden, og det, jeg hørte den højtærede Indenrigsminister sige i Gaar, og der var jo ogsaa i Indenrigsministerens Udtalelser saa megen Lyrik, at det maaske kunde forflygtige noget af det reale. Derfor har det sin Interesse, synes jeg, at denne Forhandling ikke gaar til Ende, før man har faaet at vide, hvorledes Indenrigsministeren stiller sig til dette Punkt i Finansministerens Tale.

Dernæst hørte jeg i Gaar med megen Interesse det radikale Partis Ordfører. Han udviklede, at de Radikale ønskede at ramme den Luksus, der var i Samfundet. De Radikale ønskede ikke ved Skatter at

komme til at ramme i samme Grad Luksus og den Kapital, som anvendes i Erhvervslivets Tjeneste. De Radikale indsaa meget vel, at den Kapital, som anvendes i Erhvervslivets Tjeneste, var en nyttig Kapital, ogsaa den store Kapital, ogsaa den Kapitalkoncentration, som gør, at man opererer med Millioner, i alt Fald med store Beløb. Nej, sagde den ærede radikale Ordfører, det var netop det fine ved den radikale Politik, at denne ønskede at ramme Luksus. Og saa, efter at have udviklet dette med den Skarpsindighed, som er den radikale Ordfører særegen, kom han ind paa at sige: *Altsaa* er jeg en Modstander af Luksusbeskatningen, men jeg holder just paa den direkte Beskatning, der rammer i lige Grad Luksus og den Kapital, der anvendes i Erhvervslivet. Dette kan jo siges at være en Konklusion ved Guds Bistand af en saadan Natur, at man fristes til at sige, at det ærede Medlem er kommet til at konkludere ganske perverst, fuldkommen paa tværs af almindelig politisk Logik. Jeg tror, at den ærede radikale Ordfører her var inde paa et Omraade, som trænger til nærmere Forklaring. Altsaa, det har klinget saaledes i mine Øren, at det bristede fuldstændigt. Det var rent modsatte Slutninger end dem, man kunde vente, den ærede Ordfører drog af sine oprindelige Betragtninger. Men da dette sikkert maa hidrøre enten fra, at jeg ikke har opfattet det med tilstrækkelig Skarpsindighed, eller at den ærede Ordfører ikke har udtrykt sig med tilstrækkelig Klarhed, saa vil jeg gerne gennem mit Spørgsmaal give den ærede radikale Ordfører Lejlighed til paa en populær Maade at give os lidt Instruktion med Hensyn til denne særlige Finesse i den radikale Skattepolitik.

Vi for vort Vedkommende har været saa lykkelige at have været det Parti, der har peget just paa Beskatningen af Luksusforbrug, og vi har sanktioneret f. Eks. de Steder i de Lovforslag, der her er forelagte, hvor de Radikale har fulgt vore Anvisninger og bragt Forslag frem i den Retning, og vi har sanktioneret dem med Glæde. Men den ærede Ordfører var netop utilfreds med de Sider af Finansministerens Forslag og med de Udtalelser, som gik ud paa at ramme Luksus gennem in-